

Address of the President of the “Fédération Internationale des Sociétés de Philosophie » (FISP), Professor William McBride

It is a distinct pleasure for me, as President of the International Federation of Philosophical Societies, FISP, to join from afar in celebrating the opening of the Interdisciplinary Centre for Aristotle Studies in Thessaloniki. One of the principal purposes of this Centre, as I understand it, is to endorse and further the idea that Aristotle still has much of value to offer us today, in many ways. I heartily agree. His influence over virtually all the greatest Western thinkers has, as we all know, been enormous, and he has substantially, essentially shaped even our everyday ways of thinking and speaking.

Aristotle belongs to the entire land of Greece, past and present. He is associated with Stagira, his birthplace; with Chalcis, where he died; with Athens, of course; and with Pella and Macedonia proper. My own closest personal encounter with him, so to speak, occurred in none of those places, but rather in another town where he lived for three years, Assos, which I visited prior to attending the World Congress of Philosophy in 2003. I climbed up the hill that had been the Akropolis of Assos, overlooking Lesvos and the sea, with no one else near me, and somehow the more than twenty-three centuries seemed to melt away; it was almost as if he were present.

Aristotle belongs not just to Greece, however, but to the entire world. We shall all be strongly reminded of this when the next World Congress of Philosophy takes place in Athens in a little more than a year and a half, coming to Greece for the first time in the modern history of such Congresses, which dates back to the year 1900. I very much look forward to that occasion, with which we of the International Federation of Philosophical Societies are so deeply involved, especially because it will constitute a sort of coming full circle for the world philosophical community. In a very real sense, the coming of this event to Greece will be a coming home, and at the same time a reminder of the world's debt to Greece.

Meanwhile, I congratulate Professor Demetra Sfondoni-Mentzou and all those involved in the establishment of this Centre, which is a singular achievement. As its patron said in the Nicomachean Ethics (II, 9): “οὕτω δὲ καὶ τὸ μὲν ὀργισθῆναι παντὸς καὶ ῥάδιον, καὶ τὸ δοῦναι ἀργύριον καὶ δαπανῆσαι τὸ δ' ὧ καὶ ὅσον καὶ ὅτε καὶ οὗ ἕνεκα καὶ ὧς, οὐκέτι παντὸς οὐδὲ ῥάδιον· διόπερ τὸ εὖ καὶ σπάνιον καὶ ἐπαινετὸν καὶ καλόν”. I take this to be as applicable to events in

today's world as it was to those in his world. And what is being launched today is indeed **καί σπάνιον καὶ ἔπαινετόν καὶ καλόν.**

Χαιρετισμός του Προέδρου της “Διεθνούς Ομοσπονδίας Φιλοσοφικών Εταιρειών” (FISP), Καθηγητού William McBride.

Αποτελεί ιδιαίτερη χαρά για μένα, ως Προέδρου της Διεθνούς Ομοσπονδίας των Φιλοσοφικών Εταιρειών (FISP), να συμμετέχω από μακριά στην τελετή της επίσημης έναρξης λειτουργίας του Διεπιστημονικού Κέντρου Αριστοτελικών Μελετών στη Θεσσαλονίκη. Ένας από τους βασικούς στόχους αυτού του Κέντρου, όπως εγώ τον αντιλαμβάνομαι, είναι να υποστηρίξει και να προάγει την ιδέα ότι η αξία και η προσφορά του Αριστοτέλη εξακολουθεί να έχει μεγάλη αξία σήμερα, από πολλές απόψεις. Συμφωνώ απόλυτα. Η επιρροή του, όπως όλοι γνωρίζουμε, πάνω σε όλους τους σπουδαίους φιλοσόφους της Δύσης, είναι τεράστια, και ουσιαστικά έχει διαμορφώσει ακόμη και τον καθημερινό τρόπο σκέψης και την ομιλία μας.

Ο Αριστοτέλης ανήκει σε ολόκληρη τη χώρα της Ελλάδος, του παρελθόντος και του παρόντος. Συνδέεται με τα Στάγειρα, τη γενέτειρά του. Με τη Χαλκίδα, όπου πέθανε. Με την Αθήνα φυσικά. Και πρωτίστως με την Πέλλα και τη Μακεδονία. Η πιο στενή προσωπική επαφή που είχα μαζί του, τρόπος του λέγειν, δεν συνέβη σε κάποιο από αυτά τα μέρη, αλλά μάλλον σε μία πόλη όπου έζησε για τρία χρόνια, την Άσσο, την οποία και επισκέφτηκα πριν από την παρουσία μου στο Παγκόσμιο Συνέδριο Φιλοσοφίας, το 2003. Ανέβηκα πάνω στο λόφο, όπου εκεί ήταν η Ακρόπολη της Άσσο, και ατενίζοντας τη Λέσβο και τη θάλασσα, χωρίς να έχω κάποιον δίπλα μου, μου φάνηκε κατά κάποιον τρόπο ότι είχαν εξαφανισθεί οι περισσότεροι από είκοσι τρεις αιώνες απόσταση και ότι ο Αριστοτέλης ήταν παρών.

Ο Αριστοτέλης, όμως, δεν ανήκει μόνο στην Ελλάδα, αλλά σε ολόκληρο τον κόσμο. Όλοι μας θα πρέπει να το θυμόμαστε πολύ έντονα αυτό, όταν σε λιγότερο από ενάμιση χρόνο το επόμενο Παγκόσμιο Συνέδριο Φιλοσοφίας διεξαχθεί στην Αθήνα, και έρθει στην Ελλάδα για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία τέτοιων Συνεδρίων, που χρονολογούνται από το έτος 1900. Αναμένω με πολύ μεγάλο ενδιαφέρον αυτό το γεγονός, με το οποίο είμαστε βαθειά συνδεδεμένοι όλοι εμείς της Διεθνούς Ομοσπονδίας των Φιλοσοφικών Εταιρειών, κυρίως επειδή θα μοιάζει σαν να κλείνει ένας πλήρης κύκλος για την παγκόσμια φιλοσοφική κοινότητα. Στην πραγματικότητα ο ερχομός

αυτού του γεγονότος στην Ελλάδα, θα είναι μία επιστροφή της φιλοσοφίας στη χώρα που τη γέννησε και συγχρόνως μία υπενθύμιση του παγκόσμιου χρέους προς την Ελλάδα.

Εντωμεταξύ συγχαίρω την Καθηγήτρια Δήμητρα Σφενδόνη-Μέντζου και όλους όσους συμμετείχαν στην ίδρυση αυτού του Κέντρου, το οποίο είναι ένα μοναδικό επίτευγμα. Όπως ο προστάτης τους έλεγε στα Ηθικά Νικομάχεια (II, 9): «οὔτω δὲ καὶ τὸ μὲν ὀργισθῆναι παντὸς καὶ ῥάδιον, καὶ τὸ δοῦναι ἀργύριον καὶ δαπανῆσαι· τὸ δ' ᾧ καὶ ὅσον καὶ ὅτε καὶ οὔ ἔνεκα καὶ ὥς, οὐκέτι παντὸς οὐδὲ ῥάδιον· διόπερ τὸ εὖ καὶ σπάνιον καὶ ἐπαινετὸν καὶ καλόν”.

William McBride